

Agnes, min dejlige sommerfugl.

Agnès, charmant petit papillon.

HENRIK IBSEN (*Brand*).

Auteur norvégien (1828–1906).

Traduction de Berta Sjögren.

Fyra Dikter af Ibsen och Bjørnson.

Quatre poésies de Ibsen et de Bjørnson.

Op. 1. N° 1. 1876.

Allegretto leggiero.

Sång
Chant

Piano

(Einar.)
p

Ag-nes, min dej - li - ge
Ag-nes, min dej - li - ge
A - gnès, char - mant pe - tit
A - gnès, char - mant pe - tit

p

som - mer - fugl, dig vil jeg le - gen-de fan - - ge! Jeg flet - ter et
som - mer - fugl, nu har jeg mas - ker-ne flet - - tet, dig hjæ - per vist
pa - pil - lon, tout en jou - ant je t'en - lè - - ve. Je tres - se les
pa - pil - lon, tou - tes les mail - les son fai - - tes. A quoi te sert -

garn med mas - ker små, og mas - ker - ne er mi - ne sang - - e.
 al - drig din flag - ren - de flugt, snart sid - der du fang - en i net - - tet!
 nœuds d'un ré - seau très fin, ces nœuds sont les chants de ma ly - - re.
 il ton vol ef - fa - ré, bien - tôt tu se - ras ma cap - ti - - ve.

(Agnes.)

Er jeg en som - mer - fugl li - den og skær, så lad mig af lyng - top - pen
 Er jeg en som - mer - fugl ung og blank, jeg lys - tig i le - gen mig
 Suis - je un lé - ger pa - pil - lon jeune et clair, à tous les ca - li - ces je
 Suis - je un lé - ger pa - pil - lon jeune et clair, gai - ment dans les jeux je m'é-

drik - ke; og er du en gut, som lys - ter en leg, så jag mig, men
 svin - ger; men fang - er du mig un - der net - - tets spind, så
 vo - le, et toi, si le jeu t'a - muse et te plaît, pour - suis - moi, mais
 lan - ce, mais si tu me prends dans ton fin ré - seau, ne

a tempo
(Einar.) *p*

fang mig ik - - ke!
à dis - tan - - ce.

rör ik - ke ved mi - ne ving - - er! Nej,
tou - - che point à mes ai - - les. Non,

pp 2. *rit.* *a tempo*
pp *rit.* *p*

jeg skal løf - te dig var - ligt på hånd og luk - ke dig
en - tre mes mains je vou - drais te por - ter, ou - vrir tout mon

ind i mit hjer - - - te; der kan du le - ge dit
cœur à tes ai - - - les, pour que tu vien - nes vite

cresc.

he - - le liv den gla - des - te leg du lær - - te!
y jou - er le jeu le plus gai de ta vi - - e.

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a single staff with a treble clef and a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It contains the lyrics: "he - - le liv den gla - des - te leg du lær - - te!" on the first line and "y jou - er le jeu le plus gai de ta vi - - e." on the second line. The piano accompaniment is written in two staves (treble and bass clefs) with a key signature of two flats. It features a series of chords and melodic lines, including a prominent chord marked *f* (forte) and a section marked *p* (piano).

The second system of the musical score continues the piano accompaniment. It consists of two staves (treble and bass clefs) with a key signature of two flats. The music features a series of chords and melodic lines, including a section marked *pp* (pianissimo).

The third system of the musical score continues the piano accompaniment. It consists of two staves (treble and bass clefs) with a key signature of two flats. The music features a series of chords and melodic lines, including a section marked *ritard.* (ritardando).

Jeg giver mit digt til våren.

Printemps, pour toi seul, je chante.

BJØRNSTJERNE BJØRNSEN.
Auteur norvégien (1832–1910).
Traduction de Berta Sjögren.

Fyra dikter af Ibsen och Bjørnson.
Quatre poésies de Ibsen et de Bjørnson.
Op. 1. N° 2. 1876.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

p a tempo

Jeg gi-ver mit digt til vå-ren, skjönt end-nu den ej er
Prin-temps, pour toi seul je chan-te, sans mê-me te voir en -

f rit.

bå-ren, jeg gi-ver mit digt til vå - - ren, som læng - sler til læng - sler lagt. Så
co - re, pour toi sont mes vers, mes stro - - phes, o Maî - tre des grands dé - sirs! D'ac -

p

slut - ter de to en pagt _____ at lok - ke på sol _____ med
 cord, nous fe - rons, tous deux, _____ sor - tir le so - leil, par nos

f

li - - - ste, så vin - te - ren nød må fri - - - ste at
 ru - - - ses, a - fin que l'hi - ver dé - li - - - vre bien

slip - pe et kor af bæk - - ke, så san - gen må ham för -
 vi - te un chœur de ri - viè - - res, et qu'à leur voix il s'ef -

skræk - ke, at ja - ge ham ud av luf - ten med i - de - lig blom - ster -
 fray - e, pour être en - fin mis en fui - te, au vent de mille her - bes

duf - ten. Jeg gi - ver mit digt, jeg gi - ver mit digt til vå - - - ren!
 frai - ches. Prin - temps, pour toi seul, pour toi, o prin - temps, je chan - - - te!

Det förste möde.

(ur B. Björnsons: "Fiskerjenten,,)

Andante sostenuto.

SÅNG.

PIANO.

p *tranquillo*

Det för - ste mö - des söd - me det

er som sang i sko - ven, det er som sang på vo - ven i so - lens sid - ste

röd - me, det er som sang på vo - ven i so - lens sid - ste röd - me, det

poco stringendo

er som horn i u - ren de to - nen - de se - kun - der, hvor - i vi med na -

tranne *p*

tu - ren for - e - nes i et un - der, det er som horn i

f

u - ren de to - nen - de se - kun - der, hvor i vi med na -

tu - ren for - e - nes i et un - der.

pp

Dulgt kjærlighed.

Amour ignoré.

BJØRNSTIERNE BJØRNSEN.

Auteur norvégien (1832–1910).

Traduction de Berta Sjögren.

Op. 1. N° 4. 1876.

Sång
Chant

Piano

Al piacere.

p

Han tvær o-ver bæn-ke-ne hang; —
Lui, som - bre res - ta dans un coin, —

f *p*

— hun lys - tig i dan - sen sig svang. — Hun leg - te, han lo med
— quand elle, à la dan - se, prit part, — jou - ant et ri - ant, par-

mf *f* *p*

en og med to; hans hjær-te var nær ved at bri - ste; men det var der in - gen som vid-
ci et par - lå. Son cœur é - tait prêt à se fen - dre. Ce - la ne se dit à per - son-

- - ste. Hun gik bag ved la - den den kvæld, — han kom for at si - ge far -
 - - ne. Tard, près de la gran - ge, le soir — qu'il vint pour lui dire au re-

p

Ad. *

vel. — Hun kas - ted sig ned, hun græd og hun græd; sit livs håb, det skul - de hun
 voir, — à terre el - le s'est je - tée, en pleu - rant l'es - poir dis - pa - ru de sa

f *p* *p*
 mi - ste; men det var der in - gen som vid - - ste. Ham ti - den faldt fryg - te - lig
 vi - e! Ce - la ne se dit à per - son - - ne. Seul, il trou - va long cha - que

p *p*

lang; — så kom han til - ba - ge en gang. — Hun hav - de det
 jour, — mais en - fin, il fut de re - tour. — Heu - reuse elle é-

godt; hun fred hav-de fāt; hun tænk-te på ham i det sid-ste, hun tænk-te på
 tait, au champ du re-pos; en lui s'é-tei-gnit sa pen-sé-e, en lui s'é-tei-

ham i det sid-ste; men det var der in-gen som vid-ste.
 gnit sa pen-sé-e. Ce-la ne se dit à per-son-ne.